

lyeket erősen segíthet a házban. Ha a kellő szakértelmet nem fogják elvonni a városi baromfiteleptől, az nemcsak hogy a polgárság nagyon nehéz helyzetén fog nagyot könnyíteni, hanem még a város fontos és bő jövedelmi forrásául szolgálhat.

Pillich Kálmán.

A szegedi Kertbérlo-társaság 250 hold földet kér a tanácstól

(Saját tudósítónktól.) A Felebaráti Szeretet Szövetség kebelében még a háboru első évében alakult meg a Kertbérlo-társaság, amely azóta buzgó gazdasági tevékenységet fejt ki. A társaság földet ad bérbe tagjainak gazdasági megművelésre. A társaság, amelynek eddig nem volt állandó földterülete, most beadványt intézett a tanácshoz, hogy a jövő évben 250 hold földet adjon bérbe egy tagban a felsővárosi Baktóban. A beadvány, amely a társaság háboru utáni terveiről is beszámol, a következő:

Tekintetes városi tanács! A Felebaráti Szeretet Kertbérlo-társaság, amely immár négy éves intézmény, az első háborus őszön a hatóság védelme alatt alakult meg és ma már 2000 taggal működik, akik tisztviselők, rokkantak, hadiözvegyek, gyári munkások, közalkalmazottak, kisiparosok, leginkább hadbavonultak családja. Emellett ezer és ezer azoknak a száma, akiket évenként föld hiányában kérésével el kell utasítanunk.

A társaság, amely teljesen altruisztikus alapon működik, az egész ország érdekében nehéz uttörő munkát végzett és a város életében tagadhatatlanul szociális fontosságú, egészségügyi, morális, főleg agrikultur előnyeiről a tekintetes Tanács személyesen is meggyőződött, midőn telepünket személyes látogatásával szerencsétlenné. A társaság ugyanazon árban adja bérbe parcelláit, amint azt a várostól kapja és emellett gondoskodik a bérlok gazdasági érdekeiről, kiképzéséről, szakemberekkel gyakorlati bemutatásokat rendez, mintaparcellákat állított be és a népművelést is szolgálja a földművelésügyi miniszter által adományozott népkönyvtár által stb.

Tekintetes Tanács! Engedje meg, hogy a fenti tényekre alapítsuk beadványunkat és kifejezzük azt, hogy amíg országosan elismert intézményünk mintáján szervezte Keskemét, Nagyvárad, Székesfehérvár stb. kiskertjeit és ujabban Nyiregyháza, Beregszász kiskertjeinek szervezésére kéretett fel társaságunk, mi a fejlődésnek legelső feltételét, az állandó földterületet nélkülözzük. Az a terület, melyen ezidőszert gazdálkodunk, a tűzértség gyakorlótere, amelyet a bérlok buzgalma, életösztöne és földszeretete elsőrendű termőfölddé munkált. Gazdasági berendezkedést azonban itt nem tehetünk, pedig magtermesztő, palántanevelő telep, méhesek, feldolgozógépek beszerzése, kiképzett rokkant méhesek és kertészek gazdasági felügyelőül való alkalmazása rég kidolgozott és a hatóság által is ismert terve társaságunknak.

Mint hogy a jövő évben a felsővárosi Baktóban nagyobb területi városi bérlet szabadul fel, azon kérelemmel járul társaságunk a tekintetes Tanácshoz, hogy részünkre egy tagban, kiskertek céljaira alkalmas 250 holdnyi területet fenntartani és árverés mellőzésével kiadni méltóztassék.

Bérloink mind kis egzisztenciák, akik parcelláik megművelését a felásástól kezdve egész a betakarításig maguk végzik, miután gazdálkodási ügyrendünk világosan kimondja, hogy a kiskerteket feliből kiadni vagy mással műveltetni nem szabad. Legjobb volna ennek alapján az, hogy a kiskertek városrészenként könnyen megközelíthető helyen legyenek.

Kérelmünk nagyfontosságú oka az, hogy társaságunk már is előkészült a háboru utáni békés munkára, amikor a kiskerteket állandósítani és Szeged városhoz méltóan felvi-

rágóztatni, feldolgozó telepekkel, baromfitenyésztéssel, a földművelésügyi miniszterium által már biztosított méhesekkel tökéletes gazdasági tényezővé kifejleszteni kívánjuk. Megjegyezzük itt, hogy méhesaládjaink már is vannak, melyeknek hozamából tavaly már mézet is osztottunk ki a tagok között.

Főcélunk az, hogy a hazakerülő rokkant hősöknek és a máris nagy számban levő hadiözvegyeknek panaszát csökkentsük és megkönnyítsük a gondját azon tisztviselőknek és közalkalmazottaknak, akiknek társaságunk 1914 év óta tart fenn kertbérletet. Szamosiné Tóth Margit, a Kertbérlo-társaság elnöke. Memrey Lászlóné, a Felebaráti Szeretet Szövetség alelnöke.

Egy vagon dohányt csempészték Szegedre Törökországból.

(Saját tudósítónktól.) Amióta a dohányt besorozták az egykoru emlékek közé a különböző hadimúzeumokba, napirenden halunk visszaélésekről, amelyeket ezzel a ritkasággal követnek el. Az ellen, hogy egy pót-dohánypótlóval töltött cigarettáért harminc fillért kell fizetnünk, ha különböző ügynökök utján hozzájuthatunk, nem is beszélünk. Az is egészen természetes és mindennapi dolog, hogy egyes trafikosok élelmiszereket vásárolnak dohányneműeken és így még kevesebb szivarhoz, cigarettához, dohányhoz juthatunk, mint lehetne egyébként. A cigarettás embert nem kell féltetni, az valamiképpen okvetlenül segít magán s miután hatósági megállapítások szerint a dohánynemű nem elsőrendű fontosságú élelmicikk — amint nem is az — hát legfeljebb csak uzsorakodnak vele. Nos, a dohányuzsorá burjánzik is. Szépen, terebélyesen, mint a többi hadiuzsora. Mert az állam csak merészen emelte az árakat, de a dohányuzsorások vakmerőségére egyáltalán nincsen is szó a szótárakban.

Persze, az álutakon beszerzett dohánynemű mind csempésztett, akár valódi dohány, akár pótló. A szegedi katonai rendőrség most éppen egy ilyen csempésztett dohánymennység után kutat. A dohányt a csempészek álitáin állítólag Törökországból hozták Szegedre, valószínűbb azonban, hogy nem Törökországból, hanem Albániából jött. A Szegedre csempésztett dohánynemű mennyisége az eddigi megállapítások szerint egy vagonra tehető. A katonai rendőrségen, amely már nyomában van egy csempészeknek, mint a csempésztett dohánymennységnek, ezeket mondták el a *Delmagyarország* munkatársának:

— Nehány nappal ezelőtt katonák ko-

pogtattak be egyes szegedi házakhoz és dohányt ajánlottak megvételre. Gyönyörű, mostanában nem is látott minőségű dohányt, bádogdobozos csomagolásban. — Egy doboz — mondták — fél kilogram és egy doboz ára a mai viszonyok között nem is drága, mindössze hetven korona. Persze, a dohányból sokan vettek; mindenki kész örömmel szerzett be a drága kincsből nagyobb mennyiségeket is. Csak azután derült ki a turpisság: a dohány doboza mindössze harminc deka-gram, és emellett a másik doboz, amelyet fölbontatlanul adtak át a vevőnek, a legkomiszabb pót-dohánypótlóval volt tele. E miatt több följelentés érkezett hozzánk. Fölmerült azonban közben az a gyanu, hogy a vételre följelentett dohányneműt lopták eladói.

— Az eladók egyikét már letartóztattuk, de eddig még semmit sem ismert be. Azt mondja, hogy azt a doboz dohányt, amelynek eladásán tetten érték, találta.

A szegedi katonai rendőrség folytatja a nyomozást, amely már eddig is több értékes adat birtokába juttatta.

Szegedi katona 35.000 koronás betörése Makón.

(Saját tudósítónktól.) Makón az utóbbi időben gyakran fordultak elő betöréses lopások, amelyek kiderítésére a rendőrség erélyes nyomozást indított. Legutóbb április 23-án éjszaka látogatta meg a betörések tettese *Zablakovszky Sándor* főtéri ékszerész üzletét. A betörő az udvar felől hatolt az üzletbe. Kibontotta a falat, amelyen keresztül bemászott s aztán természetesen fosztogatni kezdett. Összesen mintegy 30—35.000 korona értékű órát, gyűrűt, láncot, karkötőt és egyéb ékszereket vitt el a betörő, aki ellopta még az ékszerész írógépét is.

A rendőrség megindította a nyomozást a betörő után. Az elloptott tárgyak és ékszerek leírását megküldte az ország összes rendőrségeinek, adat azonban alig volt, amely a betörő nyomára vezethetett volna. Mindössze annyit tudtak megállapítani, hogy a betörő katona lehetett, mert az udvarban talált lábnyomok szeges bakkanctól eredtek. A rendőrség erélyes nyomozása és a véletlen, ez a legjobb detektív, végre mégis eredményt produkált. Igaz detektív ugyanis szerdán éjjel elfogta *Burunkay Károly* makói tanúján *Burunkay József* 20 éves fiút, aki az istállóban a jászolban aludt.

A detektív nyomban igazoltatta a fiatal embert, aki csakhamar bevalotta, hogy katonaszökevény és már két éve megszökött ezredétől, a szegedi hidászoktól. Akkor, 1916 szeptemberében a harctérre akarták vinni, de még az uton megszökött. Azóta Makón bujkált, atyja tanyáján. Megmotozásakor 25

Mélységes fájdalommal és gyászbaborult szívvel tudatjuk rokonainkkal és jóbarátainkkal, hogy a felejthetetlen, jóságos lelkű feleség, a leggyöngébb és legjobb anya, nagyanya, dédanya, anyós és rokon, mindnyájunknak jóságos őrangyala, május 1-én, hosszas és kinos betegség után, 74 éves korában jobblétre szenderült.

Drága halottunkat május 3-án, délelőtt 10 órakor temetjük Kisteleken. Kistelek, 1918. május 2-án.

Deutsch Bernát és családja.

Minden külön értesítés helyett.